

? गेल्या काही वर्षात नैसर्गिक आपत्तीचा द्राक्ष शेतीला मोठा फटका बसत आहे. त्याबद्दल काय सांगाल?

हवामान बदलामुळे द्राक्ष शेतीसमोर मोठे आव्हान आहे. अवकाळी पावसामुळे गळकुज ही समस्या उद्भवली. अवकाळी पाऊस, गरपीट यामुळे काही ठिकाणी तयार मालाचे नुकसान झाले. यावर उपयोग म्हणजे प्लॅस्टिक कवऱ्हरचा वापर महत्वाचा आहे. गेली तीन वर्षे यावर आम्ही काम केलेले आहे. हे तंत्रज्ञान उपयुक्त असून, फवारण्याही कमी होता, त्यामुळे 'ऐसिड्यू' कमी निघाले. मालाची काढणी लवकर होण्यासह गुणवत्ता सुधारली. उत्पादन आणि उत्पन्नाढीसाठी मदत झाली. या तंत्रज्ञानाचा वापर वाढविण्यासाठी ठिकिठिकाणी प्रात्यक्षिके घेत आहोत.

? प्लॅस्टिक कवऱ्हरचा वापर ही खर्चिक बाब आहे...

द्राक्ष संशोधन केंद्राने राज्य सरकारला याबाबत अहवाल सादर केला आहे. त्यामध्ये या तंत्राचे फायदे नमूद केले आहेत. प्लॅस्टिक कवऱ्हर असेल, तर नैसर्गिक आपत्तीत बाग वाचेल, अन्यथा हातातून जाईल अशीच आजची स्थिती आहे. प्लॅस्टिक कवऱ्हरचा खर्च एकरी तीन ते चार लाख रुपये आहे. राज्य सरकारकडून काही प्रयत्न झाले, द्राक्ष बागायतदार संघाने पुढाकार घेतला तर हा खर्च कमी करणे शक्य होईल. शेतकऱ्यांना अनुदान मिळाल्यास त्याचे चांगले परिणाम होतील.

? द्राक्षाच्या नवीन वाणीबद्दल काय सांगाल?

द्राक्ष संशोधन केंद्राकडे चार नवीन वाण आहेत.

द्राक्ष शेतीसमोर हवामान बदलाचे आव्हान

हवामान बदलाच्या संकटाला द्राक्ष उत्पादक शेतकऱ्यांना तोंड द्यावे लागत आहे. कीड-रोगांचा प्रादुर्भाव, पीक संरक्षण, वाढता उत्पादन खर्च, निर्यातक्षम द्राक्ष उत्पादनात रेसिड्यूचा मुद्दा अशा प्रमुख समस्या आहेत. तसेच द्राक्षाच्या पारंपरिक वाणांगेवजी बाजारपेठेच्या मागणीनुसार नव्या वाणांचा विचार होत आहे. भारतीय कृषी संशोधन परिषदेच्या मांजरी (पुणे) येथील राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्राचे संचालक डॉ. आर. जी. सोमकुंवर नाशिक दौन्यावर असताना त्यांच्याशी या मुद्दांवर केलेली बातचित.

'मांजरी नवीन' हे वाण आगाप हंगामासाठी असून ११० दिवसांत काढणीस येते. भुयाणे (ता. सटाणा, जि. नाशिक) येथील शेतकी खंड अण्णा शेवाळे यांच्याकडे पाच एकरांवर लागवड केली आहे. या द्राक्षांना चांगली गोडी असल्याने दरही चांगले मिळतात. त्यास जिबरॅलिक ऑसिडची (जीए) गरज नाही. दुसरा राज्यस्तरीय वाण मांजरी किंशमिश हा आहे. त्यामध्ये १५ टक्के कमी होतो, असे बागायतदारांचे म्हणणे आहे. गेल्या दोड ते दोन वर्षात २५ एकरांवर लागवडी झाल्या. हा प्रामुख्याने बेदायाचा वाण आहे. 'मांजरी शामा' म्हणून काळ्या रांगाचा सीडलेस वाण आहे. २० मिमीपर्यंत आकार मिळतो. थॉमसन सीडलेस वाणासाठी जे 'जीए' व अन्नद्रव्य व्यवस्थापनाचे शेड्यूल आहे, ते यास चालते. इथिफॉन आणि संजीवकांचा वापर केलेला नाही. या द्राक्षांत तडे जाण्याची समस्या दिसून आलेली नाही. ज्यूससाठी 'मांजरी मेडिका' वाण आहे. तो सध्या ठरावीक ठिकाणीच चालतो. 'क्रीमसन सीडलेस' वाण नाशिक भागात सर्वात जास्त चालत आहे. या वाणाची संशोधन केंद्रात रूटस्टॉक चाचणी सुरु आहे. तसेच सिंचन, अन्नद्रव्य व कॅमेच्यांच्या साहाय्याने चित्रण केले जाईल, ते स्कॅन केले जाईल, रोगांच्या लक्षणांच्या प्रतिग्राम अभ्यासून त्यावर उपाययोजना करण्याबाबत थेट मोबाईलवरून डिजिटल सल्ला देण्यात येईल. क्षेत्रीय पातळीवर काम करण्याबरेबरच यांत्रिकीकरणावर भर असणार आहे.

? आगामी काळातील आव्हाने लक्षात घेऊन द्राक्ष संशोधनात कोणत्या बाबींवर भर दिला जात आहे?

२०५० पर्यंत द्राक्ष बागेत कोणत्या समस्या येतील, याचा विचार करून संशोधनात त्या बाबींचा अंतर्भाव करत आहेत. लोकसंख्या वाढत आहे, त्यानुसार गरजा काय बाढतील, आधुनिक तंत्रज्ञान कर्से विकसित करत. येईल याचा विचार केला आहे. रोबोटिक्स, ड्रोन, इंटरसेट ऑफ थिंग (IOT), महिनी तंत्रज्ञान याव भर आहे. डिजिटल हवामान सल्ला देण्यात येईल. त्यासाठी द्राक्ष बागामध्ये कॅमेच्यांच्या साहाय्याने चित्रण केले जाईल, ते स्कॅन केले जाईल, रोगांच्या लक्षणांच्या प्रतिग्राम अभ्यासून त्यावर उपाययोजना करण्याबाबत थेट मोबाईलवरून डिजिटल सल्ला देण्यात येईल. क्षेत्रीय पातळीवर काम करण्याबरेबरच यांत्रिकीकरणावर भर असणार आहे.